

بیشتر بخوانید

جنگنده‌های آمریکایی مواضع حشدالشعبی را در مرز سوریه و عراق هدف قرار دادند

حمله به مقاومت به دستور بایدن

۱۶ روز از صدور مجوز مصرف اضطراری واکسن کووایران برکت می‌گذرد

غیبت واکسن ایرانی در برنامه واکسیناسیون

افزایش هزینه‌ها باعث نارضایتی دامپروان و نگرانی از آینده امنیت غذایی کشور شده است

آژیر قرمز در صنعت دامپروری

گفت‌وگوی «کافه‌میرداماد» با الهه احمدی، قهرمان تیراندازی

قهرمان درونت را بیدار کن

رهبر انقلاب در دیدار رئیس و مسؤولان قوه قضاییه از حضور حماسی مردم در انتخابات ۱۴۰۰ تجلیل کردند

حماسه شکست تحریم انتخابات

نگاهی به اوج و فرودهای برنامه «دوره‌می» و جسارت تغییر آن در فصل جدید پخش از شبکه نسیم

یک رقابت «دوره‌می»

چرا سیگار کشیدن و به تصویر درآوردن آن به یکی از ملزومات سریال‌های شبکه نمایش خانگی تبدیل شده است؟

سریال‌های دودزا!

۱۰

۶

یادداشت

تمرکز بر توان داخلی

میثم مهدیار

معاون پژوهشی پژوهشگاه فرهنگ و هنر

🔗 رهبر انقلاب دیروز در بیاناتی به موضوعات مهمی از جمله انتخابات ۱۴۰۰ و مساله مشارکت اشاره کردند. به نظر بنده اگرچه مشارکت به نسبت دوره‌های قبلی پایین‌تر بود اما با توجه به شرایط پیش از انتخابات و به نسبت انتظارات موجود، مشارکت قابل‌قبولی شکل گرفت. این کاهش مشارکت، چندعامل داشت. چندماه قبل از انتخابات، فضای کشور در مقایسه با ادوار گذشته از شور و نشاط انتخاباتی کافی برخوردار نبود. بخش عمده‌ای از این سردی البته به عملکرد دولت مستقر باز می‌گشت که امیدها را ناامید کرده بود. بخش دیگر هم ناشی از عوامل خرد بود. مثلاً با توجه به حضور نزدیک به سه میلیون رای‌دهنده در خارج از کشور، موانع خشونت‌آمیز سلطنت‌طلب‌ها و جریان‌براندا در مسیرهای شعبه‌های خارج از کشور، بخشی از رای‌های آنها را کم کرد. شرایط کرونایی هم بر اساس نظرسنجی‌ها درصد قابل‌توجهی از رای‌دهندگان را منصرف کرد. شیوه عملکرد شورای نگهبان در بررسی صلاحیت‌ها که مورد تعریض رهبری نیز قرار گرفت بر کاهش مشارکت حتما تأثیرگذار بوده است. در روز انتخابات هم فرآیند رای‌گیری به لحاظ فنی با مشکل مواجه شد و برخی را رای نداد، بازگرداند. اما با این وصف، انتخابات برگزار و نزدیک به ۵۰ درصد از مردم در آن شرکت کردند. این نتیجه البته با برخی پیش‌بینی‌های مراکز نظرسنجی که انتظار مشارکت تا ۳۰ الی ۳۵ درصد مردم را داشتند، تفاوت زیادی داشت و هواداران تحریم داخلی و خارجی با وجود همه انرژی‌ای که پای کار گذاشته بودند اما به نتیجه مورد دلخواهشان نرسیدند. اکنون رئیس جمهور منتخب از سوی مردم برگزیده شده و بحث و بررسی درباره تشکیل دولت آینده در حال شکل‌گیری است. آنچه اهمیت دارد حل مشکلات مردم به‌ویژه در حوزه اقتصادی است.

با وجود امیدهایی که برخی نسبت به حل و فصل مشکلات کشور به واسطه مذاکرات خارجی داشته و دارند اما شواهد و قرائن نشان می‌دهد شاید نتوان به رفع همه تحریم‌ها در جریان مذاکرات جاری وین امید چندانی داشت. چندی پیش رابرت مالی، نماینده ویژه آمریکا در امور ایران اعلام کرد ایالات متحده قصدی برای برداشتن همه تحریم‌های ترامپ علیه جمهوری اسلامی ایران ندارد. در واقع به‌رغم این‌که بایدن بعد از استقرار در کاخ سفید پالس‌های مثبتی فرستاده بود، اما رویه‌ها و رویکردهای بعدی نشان داد ایالات متحده چندان در برداشتن تحریم‌ها جدی نیست. این نکته هم حائز اهمیت است که اساس رفتار کج‌دار و مریز به ترامپ و بایدن ربطی ندارد و از اول بنای دولت‌مردان آمریکایی اتخاذ چنین رویه‌ای بوده و هست. در واقع آنها می‌خواهند با ابزار تحریم، برجام و مذاکره با اقتصاد ایران بازی کنند و به نحوی افکار عمومی در ایران را فریب داده و در آمپاس نگه دارند و گرچه در ظاهر عنوان کرده و می‌کنند که مذاکرات می‌تواند گشایش‌هایی در روابط تجاری ایران حاصل کند اما با اعمال تحریم به گونه‌ای رفتار می‌کنند تا آن گشایش‌ها به نتیجه موثر نرسد. در چنین شرایطی، قاعدتاً نباید به گشایش‌هایی که از مسیر مذاکره حاصل می‌شود، دل ببندیم. بلکه فارغ از این گفت‌وگوها و معاهدات باید شرایط اقتصادی کشور را سامان دهیم. یکی از موضوعاتی که رئیس جمهور منتخب به درستی به آن اشاره کرد بحث جهت‌گیری اقتصادی در قالب توجه به همسایگان است. وجود مرزی زمینی و آبی با عراق، ترکیه، افغانستان، پاکستان، کشورهای حاشیه دریای خزر و خلیج فارس می‌تواند زمینه مناسبی برای دور زدن تحریم‌ها و رونق اقتصاد کشور باشد. از این نظر شایسته آن است که دولت آینده با تمرکز روی ظرفیت‌های درونی و فارغ از نتایجی که به واسطه مذاکرات و گفت‌وگوها با طرف‌های غربی حاصل خواهد شد و برای حل مشکلات اقتصادی کشور با تدبیر بیشتری عمل کند. 🔗

مکت

خبری که ابتدا خوشحال و سپس بهت‌زده‌مان کرد

رصدخانه ملی افتتاح شد؛ با تلسکوپ‌ی که آینه نداشت!

عکس خبرگزاری صداوسیما

🔗 از وقتی خبر رسید قرار است رصدخانه ملی ایران پس از قریب به دو دهه تلاش و کوشش محققان کشور، صبح دوشنبه هفتم تیر افتتاح شود، موجی از غرور و شادی در دل همه علاقه‌مندان به پیشرفت علم در کشور و به‌ویژه میان دانشجویان اخترفیزیک و افتتاح و بهره‌برداری از این رصدخانه پیشرفته کرده بود. کارشناسان ایرانی از منظر فنی، کار پیچیده بسیار بزرگی بوده که ظاهراً بالاخره به سرانجام رسیده بود. پیشتر در پاییز ۹۹ انتشار خبرهایی با عنوانی چون «رونمایی از جزئیات تلسکوپ‌ی ایران ساخت» و «پایان عملیات عمرانی رصدخانه ملی ایران» و «رصدخانه ملی ایران سال آینده بهره‌برداری می‌شود» از سوی مسؤولان این طرح، افکار عمومی را مهیای افتتاح و بهره‌برداری از این رصدخانه پیشرفته کرده بود. این‌که بزرگ‌ترین پروژه علمی کشور در علوم پایه با اتکا به توان مهندسان و محققان داخلی سرانجام به پله آخر برسد و ایران پس از قرن‌ها صاحب رصدخانه‌ای در تراز دانش روز و قابل‌قیاس با رصدخانه‌های بزرگ جهان شود، افتخار بسیار بزرگی است. آتقدار این خبر مهم بود که پیشاپیش با مدبر طرح رصدخانه ملی ایران درباره اهمیت این طرح کلان ملی و ظرافت‌های فنی به‌کار رفته در این طرح گفت‌وگو کردیم که حاصل آن در صفحه دانش (صفحه ۱۵) امروز جام جم منتشر شده است. اما وقتی تصاویر منتشرشده از تلسکوپ رصدخانه ملی در مراسم افتتاحیه دیروز را دیدیم، واقعیت تلخی آشکار شد: رصدخانه ملی با تلسکوپ‌ی افتتاح شد که خبری از آینه اصلی در دل آن نبود!

به‌طور کلی تلسکوپ‌های باتزایی و از جمله تلسکوپ رصدخانه‌هایی نظیر رصدخانه ملی ایران، تشکیل شده است از بدنه و اجزای فلزی تلسکوپ، آینه اصلی (شیئی تلسکوپ)، آینه ثانویه، پایه و ابزارگانی که به تلسکوپ متصل است و با آن رصد انجام می‌شود؛ هرکسی که فقط یک بار تلسکوپ‌ی را از نزدیک دیده باشد، می‌داند مهم‌ترین قطعه و در واقع قلب تلسکوپ، شیئی آن است. شیئی تلسکوپ می‌تواند از آینه یا عدسی ساخته شده باشد که امروزه در ساخت تلسکوپ رصدخانه‌های بزرگ به دلایل مختلفی فنی از آینه بهره گرفته می‌شود. اوایل اسفند ۹۳ بود که شیشه‌تشکیل دهنده آینه تلسکوپ رصدخانه ملی با نظارت متخصصان ایرانی، وارد کشور و رونمایی شد. با توجه به آنچه از پیشرفت‌های فنی در مراحل احداث رصدخانه ملی می‌شنیدیم، با انتشار خبرهایی از قبل این‌که «رصدخانه ملی ایران در تابستان ۱۴۰۰ نورگیری خواهد کرد» انتظار نداشتیم رصدخانه ملی در شرایطی افتتاح شود که با وجود ساخت نگید رصدخانه و تجهیزات مکانیکی چرخاننده تلسکوپ و گنبد، هنوز آینه‌ای در تلسکوپ رصدخانه وجود نداشته باشد. افتتاح رصدخانه‌ای که تلسکوپش آینه نداشته باشد به این می‌ماند که بگوئیم از خودرویی رونمایی کرده‌ایم که خبری از موتور محرکه در آن نیست!

اتفاق واقعی که دیروز افتاد این بود که بخشی از سازه‌مکانیکی رصدخانه ملی افتتاح شد و هنوز چند مرحله تا افتتاح واقعی و بهره‌برداری از رصدخانه ملی باقی مانده است.

هدفی که بایدن به آن نخواهد رسید

حنیف غفاری

دبیر گروه بین‌الملل

🔗 اقدام وقیحانه و غیرقانونی دولت ایالات متحده آمریکا در حمله به مواضع حشدالشعبی در مرز عراق و سوریه، مولد تحلیل‌ها و فرضیات متنوعی در حوزه روابط بین‌الملل (به‌خصوص مناسبات منطقه غرب آسیا) است. رئیس جمهور آمریکا پس از قطعی شدن پیروزی خود در انتخابات ریاست جمهوری نوامبر ۲۰۲۰ در آمریکا، کميته‌ای را برای تنظیم اولویت‌های سیاست خارجی ایالات متحده تشکیل داد و از آنها خواست طرح اجرایی خود را در قبال پرونده‌های حساس و بااهمیت در مناطق مختلف دنیا ارائه کنند. یکی از این موارد، مربوط به تعریف یا به عبارت بهتر بازتعریف موقعیت واشنگتن در عراق بود. با این حال، نمی‌توان در تحلیل رفتارها و تاکتیک‌های دولت بایدن در عراق، متغیری مهم به نام نگاه راهبردی بایدن به تحولات منطقه را نادیده انگاشت. این نگاه کلان‌مدت‌هاست در ذهن بایدن وجود داشته و طی دو دهه اخیر (حتی در مقاطعی از دوران ریاست جمهوری بوش پسر) به مبنای راهبرد و عملکرد آمریکادر عراق تبدیل شد. بایدن در نظر داشت جو بایدن وضع‌کننده تئوری «تجزیه عراق» است. او وقتی سناتور ایالت دلویر در کنگره بود، سال ۲۰۰۶ پیش‌نهاد تقسیم عراق به سه منطقه نیمه خودمختار شیعی، سنی و کردی را ارائه کرد. او این پیشنهاد خود را به طرحی جامع تبدیل کرد و در اختیار دولت جورج واکر بوش قرار داد. از آن زمان تاکنون، حتی در دوران ریاست جمهوری ترامپ، طرح بایدن به مبنای تحلیل، عمل، ارزیابی و محاسبات تحرکات و عملکردها واشنگتن در عراق تبدیل شده است. بایدن مهم‌ترین ابزار در راستای رسیدن به این طرح یا هدف خطرناک را ناامن‌سازی منطقه می‌داند. به عبارت بهتر، بایدن روی مفهومی به نام منطقه ناامن تکیه کرده تا از این مجرا به تجزیه منطقه برسد. از همان ابتدا مشخص بود دموکرات‌ها پس از حضور مستقیم در کاخ سفید قصد داشتند عوامل ناامن‌کننده در عراق و منطقه را به صورتی شدیدتر تقویت کنند. این رویکرد در جبهه دموکرات‌های آمریکا مسبوق به سابقه بوده است. نباید فراموش کرد آنها (دموکرات‌ها) حتی سال ۲۰۱۳ میلادی و در دوران ریاست جمهوری اوباما، بابت تأسیس و تجهیز داعش، جبهه النصره و دیگر تروریست‌های تکفیری حاضر شدند هزینه‌های زیادی پرداخت کنند. بایدن خود یکی از مؤسسان داعش و گروه‌های تروریستی-تکفیری در منطقه محسوب می‌شود. بایدن در نظر داشت بازی بایدن در منطقه، حتی نسبت به ترامپ نیز خطرناک‌تر است. تجزیه عراق نقطه ثقل بازی آمریکا و شبکه وابسته به آن در منطقه است، زیرا بحران سازی در عراق می‌تواند کل منطقه را تحت تأثیر خود قرار دهد. بنابراین در رصد و مهار این بازی خطرناک باید روی حریف متمرکز شد. پس از شهادت مظلومانه سردار حاج قاسم سلیمانی و شهید ابومهدی المهندس، پارلمان عراق به طرحی پنج بندی رای داد که ازجمله آنها، لغو درخواست کمک از ائتلاف دست‌ساز آمریکا (موسوم به ائتلاف ضد داعش) است. این ائتلاف طی سال‌های اخیر در عراق نه تنها نقشی در مهار و شکست تروریست‌های تکفیری ایفا نکرد، بلکه به حامی اصلی داعش در عرصه عملیات میدانی تبدیل شد. قطعاً باید ضمن رصد هوشمندانه بازی بایدن و شرکایش، این نقشه خطرناک را خنثی کرد. 🔗

وبی‌تی‌وجه ری‌ک ذوالجلال و الاکرام

جناب آقای دکتر سپهر خلجی

مدیر محترم روابط عمومی دفتر رهبر معظم انقلاب اسلامی

دردگشت والده مکرمه حضرتعالی موجب تالم و تأثر خاطر گردید. اینجانب خود را در اندوه جنابعالی که از شخصیت‌های ارزشمند کشور در عرصه فرهنگ و رسانه هستیست شریک دانسته، ضمن عرض تسلیت صمیمانه به آن برادر ارجمند، خانواده معزز و دیگر بستگان، از درگاه خداوند متعال برای آن بانوی مومنه، رحمت واسعه الهی و حشر با صدیقه طاهره(س) و برای جمیع بازماندگان صبر جمیل و اجر جزیل مسألت می‌کنم.

پدرام پاک‌آیین